

BíDý zahrál jen 3 skladby (Maggie's Farm, Like A Rolling Stone a It Takes A Lot To Laugh, It Takes A Train So Cry), čtvrtý protože to bylo moc nahlas, pátý protože kvůli tomu nerozuměl textu a šestý proto, že se mu to líbilo. Než se kancelář zeptá zbývajících 14 994 přítomných, jestli pískali i oni, bude to ještě několik dní trvat a Folkovky zatím skončí. Snad se pátrání zkrátí tím, že část těch, kteří tehdy v Newportu byli, už umřela, ale na to se Saturninem a JIŘÍM DĚDEČKEM moc nespolečáme, protože to byli většinou mladí lidé. * A teď k včerejšímu dění v zámeckém Freebody Parku. „Musíš přibarvovat. To dělá každé ...“ vysvětloval Jirka Moravčík na kolokviu, které dopoledne začalo na půdě radnice, Lucii Uhlíkové (té, co ji odpoledne Jiří Pavlica zdravil z pódia v zámeckém parku), jak se dneska píše o hudbě. Podle Lucie totiž píší všichni stejně a jejich články jsou samá klišé, která se dají odhadnout předem. Ne, že by neměla pravdu. Tak to pro jednou zkusím: nebudu přibarvovat, nebudu klišovat a nesnažte se odhadnout, jak budu pokračovat. * Taky se vám líbilo, jak JIŘÍ PAVLICA v průběhu koncertu HRADIŠŤANU vyzpovídal nejprve ALICI HOLUBOVOU a pak postupně všechny muzikanty, jaké písničky se jim líbí, aby je pak zahráli, i když to nebyly ty, které si přála většina publika? Přesně takhle to dělal DUŠAN SVÍBA na svém festivalu Colour Meeting v Poličce. Zval jen ty kapely, které se líbily jemu, i když to nebyly ty, které si přála většina publika. Výsledek se dostavil po čtyřadvaceti letech: Dušan festival ukončil. Hradišťan nakonec přece jen zahrál POŽÁRY ZE ČTYŘ STRAN HOŘÍ LÉTO. Sláva gerójam, sláva Dušanovi. * Existuje televizní záznam, na kterém čtrnáctiletý PETR KALANDRA zpívá píseň doktora Jana Hammera a svazáckého básníka Jaromíra Hoře CHTĚL BYCH UMĚT HRÁT BLUES. Autor textu netušil, že předznamenal Kalandrův bohužel nepřilíš dlouhý život. Kalandra bluesoval až do 7. září 1995 a na Dylana (vlastně BíDýho) byl u nás nejlepší. Irská zpěvačka a kytaristka MUIREANN BRADLEY nevypadá o moc starší než on tenkrát v pořadu Hledáme písničky pro děti, ale bluesovou klasiku předvedla tak, že zíral celý festivalový výbor, celé kolokvium i celý GROSSMAN. A když jako přídavek zařadila BíDýho Don't Think Twice, jakoby věděla, čím se tady se Saturninem celý týden bavíme. * O zpěvačce PRUNE (BRNO) jsem nevěděl vůbec nic. Ani o její doprovodné kapele. Jen jsem šel v pauze náhodou kolem bílého stanu a už jsem neodešel. Pokud si skupina nechala koncert nahrát, doufám, že na nahrávce bude dostatečně dobře slyšet, jak se asi tak od poloviny až do konce nějaká partička baví o tom, kdo a kdy by měl родit. K tématům písní se to hodilo a případný koncertní živák by to velmi osvěžilo. Jen jsem nepochopil, proč ti burani a buranky při svých zásadních životních rozpravách nevypadli z bílého stanu daleko pryč a netáhli na kterékoli volné místo v rozsáhlém Freebody Parku, kde bychom je my nerušili potleskem a muzikanti svou hudbou. (V odborné literatuře jsou takové situace popsány, doporučuji např. Daleko od hlučícího davu, pro národovce pak Daleko od Moskvy.) * Ovšem pokud se nahrával koncert SAMA LEE (UK) a jeho doprovodné kapely, doufám, že na něm bude slyšet cvrkání cvrčků, cikání cikád, vzdálené povykávání malých dětí a svícení hvězd i srpkání srpku měsíce. Myslím to úplně vážně, protože děti jsou budoucnost letních festivalů = Komu pak bude Springsteen dávat ty harmoniky? Důchodcům? Ti už byli valorizováni dost. Kdo to nechápe, skončí jako Polička. A teď mi někdo zkuste říct, že jsem přibarvoval, zkuste mi spočítat klišé (s výjimkou toho, že děti jsou budoucnost, což jsem udělal schválně) a zkuste mi do očí říct, že jste věděli, jak to bude pokračovat, když jsem to netušil ani já. * CO DODAT, PŘÁTELE? Dáme si pivo a syntetické ředidlo firmy Materna Hostivař.

Milan Zeibert

Středa 30. 7.

Od srdce
v 17:30 hod.

**Júlia Kozáková
& Manuša (Slovensko)**

**Tcheka
& Rolando Luna**
(Kapverdy, Kuba)

**Justin Adams
& Mauro Durante**
(Velká Británie, Itálie)

Noční koncert
v kostele sv. Jana Křtitele
Muzikaša

Open scéna

Odpolední čas můžete prožít s interprety na Open scéně, a to buď v kapli sv. Anny ve Špitálku, nebo u barokního mostu. Pojďte objevovat a žasnout nad hudbou, kterou možná neznáte, ale kterou si třeba zamilujete!

Čtvrtek 31. 7.

14 h. Roman

Hampacher

Z Poděbrad, odkud pocházel český král Jiří, přijede Roman Hampacher, kytarista a písničkář, který se na hudebních pódiích pohybuje už více než 25 let. Je pastorem Církve adventistů sedmého dne, ale jak říká, snaží se při svých vystoupeních pastorem nebýt. Jeho styl je jiný, hraje písničky spíše alternativní, až téměř minimalistické. Jeho hudba nás přenáší někam do jiných světů, které dobře korespondují s texty, které minimem slov řeknou a vyjádří opravdu hodně. Zhudebňuje poezii a s železnou pravidelností rok co rok vydává svá alba. Poslední s názvem Črty obsahuje zhudebňovanou poezii Michala Bulíře. A jeho rozkročení mezi žánry

Čtvrtek 31. 7.

V úžasu
v 17:30 hod.

**Mirek Kemel & Marie Puttnerová
& Vladimír Javorský & Band**

**Ablaye Cissoko
& Cyrille Broto**
(Senegal, Francie)

James Harries (Velká Británie)

Divadlo pro děti ve Vlašském dvoře
Divadlo Toy Machine: Pověsti české

Šapitó v zámeckém parku:

Domalis & Oralis

Noční koncert na Dvorku Galerie 12:

Songs from Utopia

Stará tkalcovna

09:30 - 14:30 Grafická dílna - suchá jehla (s Edou Cupákem a Matyášem Budínem)

10:00 - 11:00 Tančírna - tango workshop

11:00 - 12:00 Hudba v pohybu - 15 hudebních cest po 5 kontinentech a 100 stoletích (Sigbjørn Nedland z Norska)

12:00 - 13:30 Úděl a bolest Jakuba Demla

13:30 - 14:30 Tančírna s živou hudbou

13:00 - 16:00 Marek Gonda: Přirozená hudba, feat. Marian Friedl

o něco větší stage.

V rámci představování oblíbené hudby jednotlivých členů souboru jsme měli možnost vyslechnout i vánoční koledu v podhalanském dialektu. Což mi hned připomnělo jiné koledy, zpívané v Dusseldorfském dialektu v podání orchestru Die Toten Hosen, pro vánoční potřeby přejmenovaného na Die Roten Rosen. Kamarád Martin neustále vozí magnetofonovou kazetu s touto nahrávkou v autě a pouští ji vždy, když venkovní teplota klesne pod 5°C. Pamětníci si jistě vzpomenu, jak příznivci této kapely v Lochotíně osmdesátých let ocenili reprodukčního umělce Vladimíra Štancla, vulgo Michala Davida, během přednesu existencionalní balady o sbírání céček sprškou rajčat a gumovým ručním granátem. Škoda jen, že Jiří Pavlica nezahrál Galánečku, docela jsem se těšil a nic by mu to neudělalo. Bylo to stejně necitlivé, jako když Bruce S. nezahrál Blowin' In The Wind, jak správně píše na jiném místě kolega Milan Z. Aspoň, že zahrál protestsong proti Velkému Oranžovému Otcovi ve Washingtonu. Totéž učinil i jeho kolega Seasick Steve (možná méně známý, ale zato s o mnoho delšími vousy), sice ne písni, ale slovy ostrými, leč nehledanými při svém vystoupení v pražské Lucerně. Stejně tak musela učinit (opět písni) i Dis Is Markéta, tentokrát proti Nevelkému Hranatému Ujovi sídlícímu v letním arcibiskupském paláci na Náměstí slobody (sic!) v Blave. Co asi čeká nás? Doufám že nám zbude víc, než si zpívat s Šolichem, leadrem skupiny Pod Černý Vrch: Не боюсь я никого и не верю никому... Ale věřím, že muzika tohle všechno přežije.

Závěrem bych se chtěl omluvit všem čtenářům, kteří tento text četli s představou, že bude dávat nějaký hlubší (stačil by i mělčí) smysl. Věřím, že dojdou zadosti učinění u jiných autorů.

Carlos

After Midnight 2025 – 5

Ze všeho nejdřív se podíváme na čerstvé výsledky práce Kanceláře pro uvádění filmových příběhů na pravou míru. Konkrétně na situaci, kdy byl BiDý, jak v zábavném americkém filmu A Complete Unknown oslovuje Boba Dylana Johnny Cash, na festivalu v Newportu vypískán kvůli tomu, že se elektrifikoval. Jeden z fanoušků, který pískal, to vysvětlil tím, že elektrická kytara představovala kapitalismus. Jiný pískal proto, že si ze školy pamatoval slova JOHNA LENINA „BiDý + elektrifikace = komunismus. Třetí pískal, protože

Čtení na pokračování...

Jak nám šéf dělnického folku na Syslově hrál 5.

Když máte totiž talent, to se vám to hraje a zpívá. S talentem to umí každý, to není žádné umění. Ale když jako šéf máte jen baskytaristu Garryho Tallenta a zbytek si musíte odmakat sami, hrát písničky 60 let, nahrát spousty desek a skoro v šestasedmdesáti dávat tříhodinové koncerty, to musíte chodit do práce opravdu rádi. Jako když po Darkness On The Edge Of Town sešel šéf během Promised Land z pódia, před plůtkem oddělujícím ho od první řady trempířů, folkařů a rokrů odehrál sólo na foukací harmoniku a nakonec ji podal přes hlavy nejbližších diváků holčičce, kterou za nimi držel na ramenou její táta. Do toho kapela spustila Hungry Heart, a jak šel šéf podél plotu zpátky, nastavil k lidem mikrofon a oni si píseň odzpívali sami, jak to na potlachu bývá zvykem.

Pokračování zítra (slibil Milan Zeibert)

!!!VAROVÁNÍ!!!

Tento text není určen osobám se sníženými paměťovými schopnostmi, mohl by v nich vyvolat depresivní stavy, případně nutkavou potřebu předávkovat se přípravky typu ginkgo biloba, v lepším případě vstoupit do partaje Štěpána Mažňáka. Konec varování.

Náměšť nad Mississippi

Tak nám sem přijela zahrát a zazpívat Memphis Minnie. No vlastně to bylo její převtělení jménem Muireann Bradley. My, kdo máme doma na deskách Písně otce vod, jsme byli rázem v sedmém nebi. Se zavřenýma očima by jeden řek, že jich je na podiu aspoň deset. A ono taky jo. Deset prstů, deset čertů. A hlas? Když duše zpívá. Při druhém kousku už jsem věděla přesně, co udělám po návratu domů. Rozšlapu kytaru a oběsím se na géčku. Ivana

Abych to trochu vyjasnil - letos jsem tak nějak v jednom kole, píšu míň, než bych chtěl (pořád ovšem o trochu víc, než by chtěli čtenáři), tak jsem se rozhodl spláchnout své dojmy z prvního trimestru Folkovek tak nějak z jedné vody načisto a bude velmi obtížné v nich vysledovat jakoukoliv relevantní časovou osu. Mně samotnému se to rozhodně nepodařilo. Nečiním tak z pohnutek grafomanských, jenom chci potkávat svou nejoblíbenější šéfredaktorku, aniž bych při tom byl šířán výčitkami svědomí, že jsem letos ještě nic nenapsal. Doubal se tento rok rozhodl edukovat publikum odbornými muzikantskými vtipy, například tím, jak poznat že je za dveřmi bubeník. Ano, je to ten případ, kdy se klepání zrychluje. Sám jsem ovšem experimentální metodou zjistil, že zrychlovat může třeba i mandolinista/kytarista, za což mi spoluhráči vředy srdečně poděkují. Co ovšem Doubal nevysvětlil před vystoupením Tima Eriksena, bylo to, co dělá hodinu banjista. Znalci country music vědí, že padesát minut ladí, aby pak následných deset minut mohl hrát na rozladěné banjo. Čímž se elegantně dostávám k tripleharfenistce Cerys Hafaně (byla naladěná!), která má stejnou vlastnost jako jedna moje kamarádka banjistka, tedy silně vyvinutou schopnost přilákat hmyz. Na ni tedy nelezou ploštice zkratkou skrz harfu jako na Cerys, ale stalo se jí třeba, že jí během vystoupení vlétla vosa pod šaty, aby mohla o tři vpichy později opět vylétnout. Nutno podotknout, že něhnula ani brvou a svůj part, stejně jako zbytek vystoupení dohrála, jakoby nic.

Řečeno s létajícím cirkem Montgomeryho Krajty - a teď něco úplně jiného. Místo muže se třemi hýžděmi se ovšem přesuňme k Hradišťanu. Nebo Lednišťanu? Nebo to snad je Brodišťan, když už jsme u těch s těmi Uhry? No, to je jedno. Jura Pavlica si v jednu chvíli postěžoval, že společnost v poslední době hrubne a radikalizuje se, a co že s tím má hudebník, který chce jenom hrát lidem z pódia písničky, dělat? Já bych jednu radu měl, jak vzít příběh svého muzikantství do svých rukou. Tím řešením je rap. Prostě vychrlit skřipavým hlasem svá obvinění do publika a hrdě odejít středem. On se o rapování vlastně během Šalamounovy písně pokusil, ale ať se pan Pavlica nezlobí, kolega Eben má v tomto žánru prozatím potenciál vyprodávat

Na dnešní scéně...

Júlia Kozáková & Manuša (Slovensko, Maďarsko)

Jak se nechat očarovat romskými písněmi

Slovenská zpěvačka s kapelou špičkových muzikantů zpívá romské písně

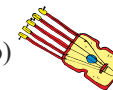
Jak neupřímněji vyjádřit vztah k Romům, ačkoliv jste gadžo? Začnete zpívat jejich písničky a neděláte z toho estrádu.

Britskému folkaři Samu Lee za to dokonce mezi sebe nikoho moc nepouštějící romská komunita darovala k volnému použití své rodinné hudební stříbro, zatímco slovenskou zpěvačku Júlii Kozákovou s radostí doprovázejí romští muzikanti. Z počátečních obav, co řeknou na to, že přebírá jejich písně, ji pak Romové vyléčili po svém: na koncertech s Julií zpívají jako by patřila mezi ně, což lze navíc brát za vyznamenání pro někoho, kdo se s těmi písničkami nenarodil, ale od třinácti let

se je učil zpívat ve sboru Čhavorenge vedeném Idu Kelarovou. Mimochodem jako jediné neromské děcko a osvětové práci se dodnes věnuje v projektu O Gadže Bašaven. V rozhovoru pro web Hate Free Culture na otázku, co pro ni znamenají romské písničky odpověděla: „Mají pro mě ohromnou emoční hloubku, to široké spektrum – od hlubokého smutku až po živelnou radost mě moc baví. Pro mě jsou tyto dva póly natolik vzdálené, že mi nabízejí hluboké prožití radosti a smutku. To je pro mě něco, co jsem jinde nenacházela.“

V profesionální kariéře, po vystudování antropologie a sociální antropologie na londýnské SOAS University, pokořila Júlia další metu: s romskými písněmi zaujala odborníky a mezinárodní publikum. Za vynikající album Manuša (Lidé) získala v roce cenu Radio Head Award, dostala se s ním do významných žebříčků world music, pozvali ji s kapelou na veletrh Womex a v magazínu Songlines je vychválil jeden z největších znalců evropské romské hudby Garth Cartwright.

symbolizuje i to, co říká o hranicích: "Hranice mě zajímají jen do té míry, co se skrývá za nimi. Tam totiž začíná skutečná hudba."

16 h. Textová dílna

Slávka Janouška

Tento mimořádný pedagogický počín bývalého učitele Slávka Janouška slaví už 21 let a tímto experimentem s vytvářením písniček byl podhoubím pro mnohá významná jména českého folku. Je až s podivem, že se Slávkovi nahlásí muzikanti a muzikantky různých zkušeností a v časovém presu vytvářejí písně na zadaná témata. Přijďte a zažijete originální vystoupení, pořad, který má současně svou premiéru i derniéru.

Parafrázovaná

Jsou na trávníku klišťata i ve křoví je klišťe dejte si pozor práčata ať přijdete i přišťe

Michal K.

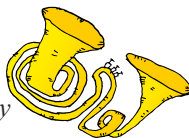
O jménech

Než se muzikanti domluví, co a jak hrát, musí také vyřešit, jak si budou společně říkat. I já svého času intenzivně uvažoval o hvězdné hudební dráze pod vzletnými křídly formace Šampón. Sny ale troskotaly na absenci shodně neumných instrumentalistů. Což mi nikterak nebránilo rozvíjet další úvahy o zaručeně omračujícím názvu superkapely. Chytlavá a mnohoslibná značka, byl jsem přesvědčen, je polovinou úspěchu. Ne tak docela. Za vývěsním štítem musí cosi být. Jinak je sebelepší jméno prázdným slovem. Ne každý muzikant ovšem má to štěstí, že svou hudební dráhu spojí s jedinou značkou, jako například Petr Janda s Olympikem. Ani taková Nezmaří před sedmačtyřiceti lety jistě netušili, že je konkurence nezmaří, byť byli vyživováni jihočeským tučným muzikantským podhoubím (Žalman a spol.) Vedle výše uvedených, považuji za nejlepší jména pro kapelu slovenské No name a československé Shut up (Drž ústa), aktivní pod taktovkou F. R. Čecha v letech 1968 – 82. Proč? Protože k nim už není co dodat.

Libor

„Romské písně jsem přijala do svého života a zpívám je s láskou a respektem. Přeji si, abychom se nechali obohacovat dary ostatních a dělili se o ty své,“ řekla Júlia Kozáková o svém vztahu nejen k romské hudbě.

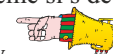
Tcheka & Rolando Luna (Kapverdý, Kuba)

Písničkář z Kapverd a hvězdný klavírista z Kuby
Návrat báječného písničkáře z Kapverd
Na báječném písničkáři z Kapverdských ostrovů mrzí jedna věc: na příliš dlouhou dobu se dokáže vytrátit ze scény, až málem riskuje, že na něho zapomenete, i když to samozřejmě dost dobře nejde. Jeho medový tenorový hlas a kytarové umění vycházející z tradičních rytmů z hlavy totiž nikdy nedostanete a brzy vám navíc začne chybět. Osmiletou studiovou pauzu, která byla i na něho dost dlouhá, sice vyplnil koncerty, kdo by od něho ale nechtěl slyšet nové skladby. Vydal je až letos v lednu na albu Spera Mundo a jsou znovu tak autenticky procítěné, že mu odmlku hned odpustíte. Vždycky tvrdil, že jinde než na Kapverdách by žít nedokázal, a proto tentokrát neskrývá obavy z klimatických změn a ničení přírody na ostrovech. V kreolštině zpívá o sopkách, skálách a moři, zdroje života naděje pro lepší budoucnost Kapverdů. Zamýšlí se ale i nad stavem současného světa. Tomu odpovídá ještě těsnější Tchekovo napojení na snad všechny kapverdské tradiční styly, které prokládá nervním jazzem tria vedeného francouzským klavíristou Etienne Manchem. Toho na Folkvách vystřídává opravdu velká mezinárodní hvězda: kubánský virtuóz Rolando Luna, který dlouhá léta doprovázel zpěvačku Omaru Portuondo, byl stálým členem legendární sestavy Buena Vista Social Club a vynachválit si ho nemůže ani libanonský trumpetista Ibrahim Maalouf. Moc se toho o něm v našich končinách neví, zato v zahraničí Luna boří svou nadžánrovou kombinací kubánských stylů a moderního jazzu sály a sklízí jen samou chválu. A první, co se o něm dočtete je, že tak nadžánrovou hudbu dokáže zahrát s elegancí mistra jedině on. S Tchekou vystupují vzácně, ale když k tomu dojde, vždycky se jedná o velký zážitek.

Hnízdo múz 31. 7.

09:00 - 13:00 Raničkova pohádka z půdy a Hrajeme si s dětmi
09:30 - 14:30 Grafická dílna - suchá jehla
09:30 - 13:30 Skleněné vitráže technikou Tiffany
10:00 - 14:00 Smalty na vařič
10:00 - 13:00 Houboznalecká dílna – procházka, hledání hub...
10:00 - 13:00 Výroba pastýřských píšťal z černého bezu
10:00 - 12:30 Veselé knoflíkování na tašky
10:00 - 12:00 Bioenergetické cvičení
10:00 - 12:00 Kovářská dílna u Tasovských
10:00 - 12:00 Řezbářská dílna se sochařem
10:00 - 12:00 Skleněné vinuté perly - šperkařská technika
10:00 - 12:00 Venkovní společenské hry - Mölkky turnaj
10:00 - 11:00 Tančírna - Argentinské tango
10:30 - 12:00 Drum & Percussions workshop s J. Doležalem
10:30 - 12:00 Zčistajasna (dílna tvůrčího psaní)
11:00 - 14:00 Malba na hedvábí s Barevným světem
11:00 - 12:00 Hudba v pohybu - 15 Hudebních cest po 5 kontinentech a 100 stoletích
11:00 Textový workshop se Slávkem Janouškem
12:00 - 16:00 Bluesová dílna
12:00 - 16:00 Strom života
12:00 - 14:00 Srdcem... tancem... k duši
13:00 - 16:00 Náhrdelníky a náramky ze starých triček
13:00 - 16:00 Přirozená hudba, feat. MARIAN FRIEDL
13:00 - 16:00 Savování na textil
13:00 - 16:00 Závěsy z kovu a skla
13:00 - 15:00 Kovářská dílna u Tasovských
13:00 - 15:00 Malování kávou
13:00 - 15:00 Řezbářská dílna se sochařem
13:15 - 16:15 Enkaustika
13:30 - 16:00 Skleněné vinuté perly - šperkařská technika
13:30 - 15:00 Drum & Percussions workshop s J. Doležalem
13:30 - 14:30 Tančírna - Milonga
14:00 - 16:00 V rytmu bubnů
14:00 - 16:00 Žonglování a kejklování
15:30 Vystoupení Textové dílny Slávka Janouška
17:00 - 17:15 Zpívání pod stromem

Zpívání pod stromem

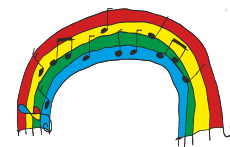
Od čtvrtka do soboty, než začne večerní koncert, přijďte se na čtvrt hodinku naučit a zazpívat písničku s nivnickou rodinnou kapelou Muzikaša. Kam? Pod strom v zámeckém parku! Jistě, stromů je v parku více, ale když v 17 hodin napnete sluch, určitě ten správný najdete!

Dnešní divadlo pro děti...

Divadlo Mikro-Teatro: Neviditelná

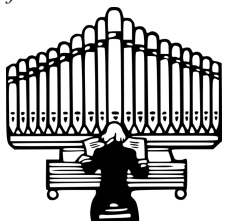
Když vás nikdo nevidí, můžete si svět užívat naplno. Můžete olizovat cizí zmrzliny nebo si zajít na Film pro dospělá. Když vás nikdo nevidí, můžete se cítit sami. Můžete mít pocit, že vás všichni opustili. Když ale víte o někom, kdo všechno zlé způsobil, můžete své superschopnosti využít a bojovat. Příběh plný napětí, dobrodružství, dětského přátelství, rychlých aut, vysokých střech, větracích šachet a soubojů o dobro. Tak, jak to má ve všech akčních příbězích být!

Katalog
I letos si mohou sběratelé i ti ostatní zakoupit katalog Folkových prázdnin. Graficky čistou a sympatickou brožuru, ve které jsou každým rokem shrnuty aktivity celého, letos 39., ročníku. K dostání je v Infocentru v zámeckém parku i v Informačním centru na náměstí za 50 Kč.

Varhanní čtvrthodinka
Neradi bychom, aby zapadla informace, že každý všední den se od 12 hodin koná v kostele sv. Jana Křtitele varhanní čtvrthodinka. A kdo to náhodou neví, tak na varhany válí i kastelán náměštského zámku Marek Buš. Kdo si ho chce poslechnout, ať si zítra v poledne udělá čas a zaběhne do kostela na chvilku poslechu či rozjímání...

Zčistajasna podruhé

Na úterní dílně tvůrčího psaní jsme si nejprve kolektivně pohráli s verši Jana Skácela – vždyť víte, že jsou tiché, ryzí a čisté. A to my letos potřebujeme! Pak už přišly na řadu příběhy o lidech posedlých čistotou... Zjistili jsme, že existuje pán, který čistí zapomenuté náhrobky, odstraňuje ty přestarlé a má trochu problémy s oživlou panenkou Annou Veselou. Zjistili jsme také, že v Náměšti bydlí číšnice Lotka, která velmi dobře čistí vztahy, nebo třeba Johan – hipisák s růžovými brýlemi mámení, který by rád pročistil a zharmonizoval celý svět. Kdo by rád taky něco zjistil, přijďte na dílnu tvůrčího psaní – ještě ve čtvrtek a v pátek (10:30–12:00). Budeme se těšit!

-paf-

Ukázky kolektivních textů:

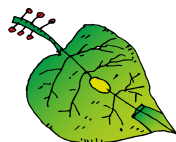
Na dně každé písně
skrývá se něco jiného
než začátek tísne
Na dně každého dne
uvidíš světlo spásné
Stejně jak na dně každé písně
Na dně každého dna
ocitáš se ve chvílích tísne,
jen jste na to dva!
Na dně každé zdvojené tísne...

Ubývá míst, kam chodívala pro vodu

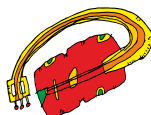
Ubývá míst, kam bys mohl jít
Však něco přece zůstává
Ta nekonečná délka závodu,
díky které můžeme pít
Sklenice cinká o stůl
Jako když chytáš do sítě sluneční svit
Když do sítě zaběhne motůl
nebo brauk nebo maura

Neměj strach, to se stává
Dohlíží na to Meganeura
Pro tvůj pravěčný klid!

Na nebi sbírá se vítr,

měla bys běžet pryč
Uvidíš, co bude zítra,
až najdeš od dveří klíč
Kdybys ho našla dnes,
okamžitě mi napiš
Chci to vidět – nevěřím ti,
žeš našla od svých fiktivních dveří klíč
Poslední dobou pořád lžeš
Nedělej to
Je to hřích

Justin Adams & Mauro Durante (Velká Británie/Itálie)

Britský kytarista a italský houslista, perkusista a zpěvák, kteří se tak dlouho hledali, až se v jihoitalském Salentu našli. Hrání od srdce a síla skrývající se v jednoduchosti

Oba oslňující virtuózy z Folkovek známe. Vystupovali tu spolu, i s kapelami Les Triaboliques a Canzoniere Grecanico Salentino. Také si dobře pamatujeme, kolik toho a s kým už v životě dokázali. Při každém setkání si přesto nemůžeme pomoci a znovu jako předtím si uvědomujeme, že na co sáhnou, se až děsivě blíží k hudbě, která vlastně není vůbec složitá, zato naprosto skvělá. Mají na to jednoduchý recept: nebrání se žánrům a hrají od srdce bez úpěnlivé snahy přijít s uměním.

Formativní vlivy – salentský tarantimus, pouštní blues a severoafrické tradice – nesešněrovali do pevného tvaru, fungujícího pouze tehdy, když ho odehrajete pokaždé stejně. Pořád si nechávají dostatek prostoru, aby si z něho mohli spontánně odskočit k ostrému rock'n'rollu nebo k arabské melodice poskytující sladké uvolnění. Adamsovy kytarové bluesrockové riffy a Duranteho tranzovní pizzica nás v jednu chvíli dokážou odpálit do výšky jako raketu, aby nás vzápětí nechaly slastně padat k zemi jak chmýří v emočním stavu, kdy do vás někdo šťouchne, rozpadnete se na kousky. Jedná se o rukodělnou práci: vše co od nich slyšíme na nahrávkách dokážou odehrát a odzpívat naživo.

Když před čtyřmi lety přišli s albem Still Moving, posadili svým přirozeným přístupem svět doslova na zadek. Získali mnoho ocenění a člověk nemusel dlouho přemýšlet, aby mu došlo, že těžší hudební kalibr už snad ani nelze nasadit.

Jsmo na ostrově, kam každý rok jezdíme s důvěrou, že tu najdeme každý zase to svoje.

Nezahoďme si to tím, že si nebudeme všimát svých dětí, co a jak právě dělají během koncertů, na které všichni kupujeme vstupenky a chceme slyšet především muziku. Příští rok chceme určitě zase všichni přijet a mít se tu vzácně...

Roznemohl se nám tu takový nešvar. Kouření v publiku. Je možná příjemné kuřákov, ale těm okolo už určitě méně. Kuřáci, využijte zřízených kuřáckých útulen u stromů, které by při jiném počasí skýtaly i stín. Zakouříte si ve správné společnosti a poveselete se!

Na FP se denně potkáváme a zdravíme, často i vícekrát. Jenže FP žijí nepřetržitě 24 hodin a tak dochází občas ku zmatení pojmů. Přeji dobré ráno těm, kteří se právě chystají spát. Kdosi mně dnes pozdravil "Dobré tet". Tak "Hezké dobré tet" Vám všem!

Míra

Dnes v zámeckém šapitó...

Elka

Jak se dostat domů tunelem stromů Písně o pomíjivosti života od debutující písničkářky *Písničkářka z party okolo Martina Kyšperského, který ji pomohl natočit debutové album Jedeme domů. Podíleli se na něm také Prune, Christoffer Strandh a baskytarista Adam Havelka, kteří ji na koncertu doprovází. Elka (Lenka Konkolová) ve svých něžně hravých skladbách mísí své pocity, zážitky a postoje k různým tématům, která ji provázejí životem. Písně v sobě mají hloubku, někdy trochu smutku a všechny spojuje veskrze pozitivní závěr, ačkoliv se k němu je třeba trochu dopracovat.*

A překonat ho, a dokonce ještě dravěji a působivěji? Dobré nebe, vždyť to ani není možné, neslo se třeba loňským veletrhem Womex. Jak se ukázalo, pro daleko víc zpívajícího Justina Adamse a hlasově ještě vášnivějšího Maura Duranteho nic nemožného. S albem Sweet Release a koncertem uchvátili snad každého a společně dokázali, jaká síla se skrývá v syrové jednoduchosti. Stačí prý jen zůstat sám sebou.

Takhle si svoje frekventanty Párové akrobacie pro začátečníky i pokročilé včera sama nafotila lektorka Adéla Kratochvílová...

Pozor, letos je tu novinka!

Pod takovýmto názvem jsme vás včera lákali, abyste se zapojili a pokusili se vymyslet nějakou novou sloku k písni, kterou zahraje Orchestr FP na svém sobotním koncertu na hlavní scéně. Znovu opakujeme, že kdo do zítřejší 17. hodiny dodá svoji veršovánku buď osobně na recepci kempu nebo pošle na e-mail: info@namestnosl.cz bude tato odevzdána orchestru, který si ty nejzdařilejší vybere a zařadí jako další sloky písně!

A dnes přicházíme s další výzvou! Kdo si tipne, kolik strun dohromady se letos objeví při koncertě Orchestru FP na pódiu? Můžeme pouze prozradit, že hudebníků je 30. Jo, a kdo se nejvíce přiblíží, nebo dokonce uhodne přesný počet, tomu bude skladba veřejně věnována! To už stojí za trochu úvahy, což?

Živá hudba v Tančírně
na čtvrtek 31.7. do odpoledního bloku od 13.30 do 14.30 hod. je připravena kapela, která doprovodí vaše kroky při výuce Milongy. To tu ještě nebylo...

Dnešní noční koncert...

Muzikaša

Lidové písně a vyprávění z Nivnice

Nocturno s hlazením lidovou písní v kostele sv. Jana Křtitele (Muzikaša z Nivnice s primášem Janem Miškarem, autor pořadu: Vlastimil Ondra)

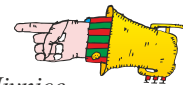
Přijedeme vám s naší rodinnou muzikou Muzikaša zahrát a zazpívat, třeba i pod stromem, ale když nás pustíte někam dovnitř bude lépe a v kostele kostel sv. Jana Křtitele, no páni, tam bude úplně nejlépe, protože ty naše lidové písničky jsou tak trochu existencionální a v průvodním slově zazní mnohé o symbolice lidových písní. Vždyť proč si vlastně ve 21. století zpívat třeba o kameni, který pod vodou pluje, o laštovčence letící nad černou zemí či o hrušce v širém poli. Ale nebojte, tohle nocturno vás i pohladí, vzkázal dopředu Vlastimil Ondra. Možná si pana učitele s akordeonem, který už po desetiletí vede folklorní soubory v Nivnici a na základce o přestávkách s dětmi zpívá pamatujete z roku 2019, kdy s Jiřím Plockem v témže kostele uvedli nádherné pásmo lidového zpívání Moravské hlasy.

Letos k nám nepřijede folklorní soubor, ale pouze rodina Ondrových a Miškarových. A jejich rodinná kapela Muzikaša s primášem Janem Miškarem zahraje své nejoblíbenější písně z rodné krajiny Komenského pod Bílými Karpaty z východního Slovácka.

„Lidová kultura byla kolem nás stejnou samozřejmostí jako vzduch, který jsme dýchali. Prarodiče z Boršic u Blatnice nám vyprávěli o černokněžníkových, na rodinných oslavách se zpívaly do ochraptění boršické Kač, kač, kač, kačena a s nivnickými dědáčky jsme uprostřed nekonečného družstevního řádku řepy poslouchali legendární rodinné příběhy a vzpomínky na předky, které jsme už nezažili. Dnes už to samozřejmost není. Lidová kultura je odsunutá mimo zorná pole dospělých i jejich dětí. Doba zrychlila natolik, až hloubce lidových písní utekla. Když hrajeme a zpíváme, hledáme vlastně všechny možné cesty kudy proniknout zpět do té dnes už prakticky nepřístupné tajemné „Trnkovy zahrady“ lidové kultury,“ uvádí Vlastimil Ondra.

Ve čtvrtek v 10:00 v parku před Kavárničkou budeme házet dřevem! Přijď na turnaj v Molkky. Pro děti, dospělé, začátečníky i proťelé hráče. Pravidla pochopíš dřív, než dopiješ kávu. Žádný stres a žádné stopky. Pojď se pobavit a samozřejmě vyhrát.

A jak to všechno začalo? Na začátku byli dva - Michael a Mirek.

Společně se věnovali upraveným skladbám pro fagot a klarinet, nebo fagot a alt saxofon.

Jednalo se o skladby z oblasti blues, jazz, swing i klasické hudby. Michael se se svojí ženou řadu let aktivně věnuje

Argentinskému tangu. Začal si pohrávat s myšlenkou vytvoření specializované kapely na živou produkci

Argentinského tanga. K uskutečnění myšlenky už jenom chyběl zkušený

aranžér. Tím se stal na doporučení Ivana Doležálky, basisty z

Abraxasu, skladatel Vratislav Zochr. Na Folkových prázdninách

Michael potkal akordeonistu Ondru a v brněnské restauraci U

Badinů oslovil hráče na bici Kryštofa, kterému při obědě koukaly paličky z

tašky. Byla to neuvěřitelná shoda náhod. No a nakonec Ondra přivedl do kapely

kytaristu Pepu. Tak se tedy zrodil Tangens - kvintet Tango Argentino.

Přijďte si krápnout kopýtkem při živé muzice, nebo se jen tak zaposlouchat do živé hudby Tanga Argentina.

